

de var kurerede saa nogenlunde — for det er jo en Sygdom —, være til Gavn for dem selv og for Samfundet, som ikke er tjent med, at de spådserer paa Landevejene. Ude paa Landet er man ikke synderlig glad ved det; thi der sker ikke sjældent Ulykker som Følge af disse Menneskers Maade at være paa. Det er ikke, fordi de er daarligere end andre Mennesker; naar man lærer dem at kende; faar man den Opfattelse, at de fleste egentlig er ret godmodige og brillante Folk. Men naturligvis, naar de er under stærk Indflydelse af Spiritus, er det noget andet; saa er de ikke sig selv mægtige; men naar de en Tid har været internerede og ikke har faaet Spiritus, viser det sig i Regelen, at de er udmærket gode Mennesker, nærmest store Børn, der ikke har tænkt over den store Fare, de udsatte sig for, da de begyndte paa at nyde Spiritus.

Enten man er Afholdsven eller ikke, mener jeg, at naar det er en Kendsgerning, at man staar overfor Mennesker, der ikke kan hjælpe sig selv, maa Samfundet gøre det. Det ærede Medlem fra Nibe (Kvist) strejfede dette kort, men beroligede sig saa straks med, at Tiden ikke var moden dertil. Det ærede Medlem talte om, at man kunde lukke af ved helt at forbyde Spiritus; men, sagde det ærede Medlem, det er Befolkningen sikkert ikke moden til endnu. Jeg ved egentlig ikke, om den saa nogen Sinde bliver moden til det. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at Befolkningen er meget mere moden til, at man kvitterer Spiritussen, end den er moden til at drikke den — der er jo adskillige, der drikker Spiritus, længe før de er modne til det. Jeg skulde ikke have det mindste imod, at man hurtigst muligt lukkede for Tønden. Men naar man kommer med Forslag om Forbud, vækker det en vis Indignation rundt omkring; man taler om Lyst til Tvang overfor andre Mennesker. Hvad i al Verden kan vi gøre for, at de andre overdriver? Naar vi kun i al Skikkelighed tager en Genstand i Ny og Næ, skal vi da ikke lide under, at de andre tager for meget. Naar man kun betragter Spørgsmaalet som et rent individuelt Spørgsmaal, kan man have Ret i denne Betragtning. Men det er ogsaa et social-politisk Spørgsmaal, at saa mange Mennesker bliver ødelagt, idet det koster Samfundet uhyre store Summer. Og naar man ser saaledes paa det, bliver Spørgsmaalet et noget andet, nemlig om den Nydelse, det er for de enkelte, er saa stor, at man bør fastholde den, hvis man ved at afstaa fra den er i Stand til at redde en hel Mængde Mennesker fra Undergang. Og de

ærede Medlemmer, som har haft Lejlighed til nærmere at studere dette Spørgsmaal, vil sikkert give os andre Ret. De af de ærede Medlemmer i Salen, der har været paa Vridsløselille — desværre er det ikke ret mange —, og som har haft Lejlighed til at tale med Inspektøren derude, vil have faaet at vide, at tre Fjerdedele af Fangerne kan takke Spiritussen for, at de er der. Og jeg har faaet dette at vide adskillige Gange — jeg har været paa Vridsløselille 4 Gange og har der faaet Lejlighed til at tale med Inspektøren; som netop erklærede, at saafremt man blot var de berusende Drikke kvit, turde han lukke Portene op for de tre Fjerdedele af Fangerne; thi, som han sagde, de skulde sikkert nok klare sig derude i Kampen for Tilværelsen, da det baade er flittige, dygtige og rare Folk, der blot ikke har den udmærkede Egenskab, som de fleste andre Mennesker har og kan være glade ved, at de kan sige til sig selv: Hertil og ikke længere, naar Talen er om Spiritus.

Naar vi erindrer, at Amtmand Andersen har oplyst, at der gaar 6,000 Mennesker paa Landevejene, ødelagte af Spiritus; og vi efter Fængselsinspektørens Oplysning har i vore Fængsler, paa Vridsløselille 300 og i Nyborg 150, som kan takke Spiritus for, at de er der, og vi for øvrigt ser ud over Landet; hvilke Ulykker Spiritussen foraarsager; maa vi indrømme, at dette er et større Samfundsspørgsmaal, end de fleste Mennesker tænker. Og saa var det adskilligt nemmere, om man i Stedet for at spekulere paa en Interneringsanstalt blev enig om at lukke af for det hele. Jeg kunde tænke mig den Mulighed, at man i vor demokratiske Tid lod et saadant Spørgsmaal komme ud til Afstemning blandt Befolkningen, ligesom vi nu skal lade Befolkningen stemme om de vestindiske Øers Salg. Saa vilde det vise sig, om Befolkningen var moden til at afstaa fra de berusende Drikke. Forholdet er nemlig dette, at udenfor Afholdsmændenes Kreds — dem regner man jo ikke ret meget med, man kalder dem Fanatikere o. s. v. — er der en Mængde Mennesker; som er vældigt kede af Spiritussen. Det forholder sig sikkert ogsaa rigtigt nok, naar man mener, at den store nye Vælgerskare, Kvinderne, ikke er særlig venlig stemt overfor Spiritussen. Jeg vil mene, at hvis alle 25-aarige Mænd og Kvinder fik Lov til at bestemme, om vi skulde have Spiritus, vilde vi allerede i dette Øjeblik have Flertal for at kaste den over Bord. Hvad der saa vil ske, kan man have forskellige Meninger om, nogle mener, at man vil finde paa at drikke noget andet, thi Mennesket skal have en Stimulans, og